

KRAJSKÝ ÚŘAD
MORAVSKOSLEZSKÝ KRAJ
28. října 2771/117, 702 00 Ostrava

Čj.: MSK 152772/2024
Sp. zn.: ŽPZ/28734/2024/Kra
205.4 S10
Vyřizuje: Ing. Markéta Krahulec, Ph.D.
Odbor: Odbor životního prostředí a zemědělství
Telefon: 595 622 586
Fax: 595 622 126
E-mail: posta@msk.cz
Datum: 2025-01-14

Závazné stanovisko nadřízeného správního orgánu o přezkoumání závazných stanovisek v odvolacím řízení

Závazná část

Krajský úřad Moravskoslezského kraje, odbor životního prostředí a zemědělství (dále jen „krajský úřad“), jako věcně a místně příslušný **nadřízený správní orgán** podle § 29 odst. 1 a § 67 odst. 1 písm. a) a g) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o krajích“), a podle § 11 odst. 1 písm. a) a b), § 149 odst. 7 a § 178 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), a **to orgán ochrany přírody** podle § 75 odst. 1 písm. c) a § 90a zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o ochraně přírody a krajiny“) a **vodoprávní úřad** podle § 104 odst. 2 písm. d) a § 126a zákona č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „vodní zákon“), vše se zohledněním § 19 odst. 5 zákona č. 148/2023 Sb., o jednotném environmentálním stanovisku, ve znění zákona č. 465/2023 Sb., (dále jen „zákon o jednotném environmentálním stanovisku“), **v rámci odvolacího řízení** podle § 81 a následujících správního řádu, **kteří vede Krajský úřad Moravskoslezského kraje, odbor krajský stavební úřad** (dále jen „odbor KSÚ“), **na základě odvolání ze dne 27. 8. 2024 obce Těrlicko**, IČO 00297666, se sídlem Májová 474/16, 735 42 Těrlicko, (dále jen „odvolatel“), **proti rozhodnutí Magistrátu města Havířova, odboru stavebního řádu a památkové péče** (dále jen „stavební úřad“), **ze dne 16. 8. 2024, č. j. MMH/174215/2024**, sp. zn. OSŘPP/21916/Glo/2024, **o umístění stavby „Výstavba 12 rodinných domů Dolní Těrlicko – Nad Bučinou“** na pozemcích parc. č. 1520/6, 1520/7, 1520/8, 1520/9, 1520/10, 1520/11, 1520/12, 1520/13, 1520/14, 1520/15, 1520/16, 1520/17 v katastrálním území Dolní Těrlicko, **na základě žádosti žadatelky Bc. Jarmily Poláškové**, narozené dne 21. 5. 1971, místem trvalého pobytu Slezská 82/5, 735 42 Těrlicko – Horní Těrlicko, **tímto podle § 149 odst. 7 správního řádu** za přiměřeného použití podle § 154 správního řádu ustanovení § 140 téhož zákona **koordinované závazné stanovisko**

Tel.: 595 622 222
Fax: 595 622 126
ID DS: 8x6bxsd

IČ: 70890692
DIČ: CZ70890692
Č. účtu: 1650676349/0800

www.msk.cz

Magistrátu města Havířova, odboru životního prostředí (dále též jen „magistrát“), ze dne 11. 12. 2023, č. j. MMH/255937/2023, sp. zn. MMHS/50871/2023 OŽP (dále též jen „napadené koordinované závazné stanovisko“), v rozsahu odvoláním napadeného souhlasného závazného stanoviska v oblasti veřejné správy vodní hospodářství potvrzuje a v rozsahu odvoláním napadeného souhlasného závazného stanoviska v oblasti veřejné správy ochrana přírody a krajiny mění tak, že v závazné části týkající se krajinného rázu se vkládá slovo „souhlasné“ před slova „závazné stanovisko k zásahu do krajinného rázu“, a ve zbylém rozsahu potvrzuje.

Odůvodnění

Krajský úřad obdržel dne 15. 11. 2024 žádost odboru KSÚ jako nadřízeného stavebního úřadu o potvrzení nebo změnu napadeného koordinovaného závazného stanoviska ke stavbě „Výstavba 12 rodinných domů Dolní Těrlicko – Nad Bučinou“ v rozsahu souhlasných závazných stanovisek v oblastech veřejné správy ochrana přírody a krajiny a vodní hospodářství podle § 149 odst. 7 správního řádu. Odvolatel totiž ve svém odvolání proti rozhodnutí stavebního úřadu uvádí námitky, které se týkají těchto oblastí.

Popsaným postupem odboru KSÚ tak byl uplatněn požadavek k provedení přezkumu napadeného koordinovaného závazného stanoviska magistrátu v rozsahu závazného stanoviska orgánu ochrany přírody a závazného stanoviska vodoprávního úřadu v odvolacím řízení podle § 149 odst. 7 správního řádu. Podle § 149 odst. 7 správního řádu platí toto: *„Jestliže odvolání směřuje proti obsahu závazného stanoviska, vyžádá odvolací správní orgán potvrzení nebo změnu závazného stanoviska od správního orgánu nadřízeného správnímu orgánu příslušnému k vydání závazného stanoviska. Tomuto správnímu orgánu zasílá odvolání spolu s vyjádřením správního orgánu prvního stupně a s vyjádřením účastníků. Pokud nelze závazné stanovisko potvrdit nebo změnit bezodkladně, nadřízený správní orgán potvrdí nebo změní závazné stanovisko nejpozději do 30 dnů ode dne vyžádání jeho potvrzení nebo změny. K této lhůtě se připočítává doba až 30 dnů, jestliže je zapotřebí nařídit ohledání na místě nebo jde-li o zvláště složitý případ. Po dobu vyřizování věci nadřízeným správním orgánem správního orgánu, který je příslušný k vydání závazného stanoviska, lhůta podle § 88 odst. 1 neběží.“*

Při vydávání tohoto závazného stanoviska pak krajský úřad vycházel rovněž z ustanovení § 19 odst. 5 zákona o jednotném environmentálním stanovisku, podle kterého platí, že *„v řízeních o opravných prostředcích, jakož i při dalších postupech souvisejících s přezkumem správnosti a zákonnosti nebo změnou správních úkonů, namísto nichž se vydává jednotné environmentální stanovisko, vydaných podle dosavadních právních předpisů přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se postupuje podle dosavadních právních předpisů“*. Postup magistrátu jako vodoprávního úřadu a orgánu ochrany přírody v rámci napadeného koordinovaného závazného stanoviska je nyní nahrazen vydáváním jednotného environmentálního stanoviska, a proto se citované ustanovení zákona o jednotném environmentálním stanovisku použije a krajský úřad nyní postupoval podle právních předpisů ve znění do dne 31. 12. 2023. Výjimkou z uvedeného je ochrana dřevin podle § 7 odst. 1 zákona o ochraně přírody a krajiny, a proto v tomto rozsahu krajský úřad přezkoumal napadené koordinované závazné stanovisko podle aktuální právní úpravy, přičemž podle přechodného ustanovení v § 330 odst. 9 zákona č. 283/2021 Sb., stavební zákon, ve znění pozdějších předpisů, jde i nadále o relevantní podklad pro postupy stavebního úřadu.

Předmětem záměru posuzovaného dotčenými orgány je výstavba 12 rodinných domů, včetně přípojek inženýrských sítí a zpevněných ploch. Jedná se o 12 jednopodlažních nepodsklepených rodinných domů

s pultovou střechou s mírným sklonem, kdy u každého z domů bude realizována zpevněná příjezdová a přístupová plocha a parkovací stání pro dva automobily. Jednotlivé rodinné domy budou napojeny novými vodovodními přípojkami na stávající vodovodní řad. Splaškové odpadní vody z jednotlivých domů budou předčištěny v domovních čistírnách odpadních vod (dále též jen „domovní ČOV“) a prostřednictvím vsakovacích zařízení zasakovány do vod podzemních. Srážkové vody z přilehlých zpevněných ploch u rodinných domů budou zasakovány volně do okolního zatravněného terénu na pozemku investora. Srážkové vody ze střech jednotlivých domů budou akumulovány v jímkách o objemu 5 m³ s přepadem do vsakovacích zařízení a budou využívány jako zdroj užitkové vody, např. k závlivce zahrady či pro WC. Napojení přepadu srážkových vod z jímek bude realizováno za vyústěním předčištěných odpadních vod z domovních ČOV. Jsou navrženy dva typy vsakovacích zařízení. Pro rodinné domy č. 1 - 4 jsou navrženy vsakovací šachty o průměru DN 1000 a hloubce 3 m, které budou umístěny ve vsakovacích jámách o půdorysném rozměru 4x4 m a hloubce 4 m. Na tyto šachty budou bezpečnostními přepady v hloubce cca 1 m p.t. napojeny vsakovací systémy drenážních podmoků. Ty budou řešeny v podobě drenážních per z flexibilního PVC DN 100 o celkové délce min. 26 m. Pro rodinné domy č. 5 – 12 jsou navrženy vsakovací šachty o průměru DN 1000 a hloubce 2,5 m, se vsakovacími vrty DN min. 200/110, H = 9 m, které budou umístěny ve vsakovacích jámách o půdorysném rozměru 4x4 m a hloubce 3 m. Na tyto šachty budou bezpečnostními přepady v hloubce cca 1 m p.t. napojeny vsakovací systémy drenážních podmoků. Ty budou řešeny v podobě drenážních per z flexibilního PVC DN 100 o celkové délce min. 8 m. Vsakovací zařízení budou u jednotlivých domů společná pro utrácení srážkových vod ze střech a předčištěných odpadních vod z ČOV.

Odvolací námítka se týká napadeného koordinovaného závazného stanoviska. Krajský úřad tímto svým závazným stanoviskem vypořádává právě námítka týkající se stanovisek na úsecích veřejné správy životního prostředí a zemědělství, a to v oblastech veřejné správy ochrana přírody a krajiny a vodní hospodářství. Krajský úřad si pro posouzení postupu magistrátu připisem ze dne 18. 11. 2024, č. j. MSK 154024/2024, vyžádal zaslání spisového materiálu vztahujícího se k odvoláním napadenému koordinovanému závaznému stanovisku, který mu byl doručen dne 20. 11. 2024.

Na základě předložených podkladů krajský úřad posuzoval ve smyslu § 149 odst. 7 správního řádu soulad odvoláním napadených závazných stanovisek vydaných v rámci napadeného koordinovaného závazného stanoviska s právními předpisy a jejich věcnou správnost v rozsahu odvolacích námitek směřujících proti jejich obsahu. Krajský úřad jako nadřízený orgán je postupem podle § 149 odst. 7 správního řádu zmocněn napadeného koordinovaného závazného stanoviska potvrdit nebo změnit. Úkon, kterým nadřízený orgán dotčeného orgánu postupem podle § 149 odst. 7 správního řádu v rámci odvolacího řízení potvrdí nebo změní závazné stanovisko dotčeného orgánu, je z hlediska obsahu i formy opět závazným stanoviskem, viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 2. 2015, č. j. 4 As 241/2014-30.

Z předložených podkladů vyplynulo, že napadené koordinované závazné stanovisko bylo vydáno v zákonné lhůtě podle § 149 odst. 4 správního řádu.

Krajský úřad jako nadřízený orgán ochrany přírody konstatuje následující.

Krajský úřad po seznámení se s obsahem odvolání a žádosti odboru KSÚ, jakož i napadeného koordinovaného závazného stanoviska v rozsahu závazného stanoviska orgánu ochrany přírody, a s kompletním spisovým materiálem ve věci neshledal toto závazné stanovisko v oblasti ochrany přírody a krajiny nesprávné nebo nezákonné. Tento závěr krajský úřad odůvodňuje následujícími skutečnostmi.

Odvolatel v odvolání ve vztahu k oblasti ochrany přírody a krajiny poukazuje na skutečnost, že záměr výstavby 12 rodinných domů v lokalitě, pro kterou je typická roztroušená zástavba slezského typu, má na území značný dopad.

Vzhledem k tomu, že se uvedená odvolací námitka týká zájmů chráněných podle zvláštních právních předpisů na úseku životního prostředí, vyžádal si odbor KSÚ podle § 149 odst. 7 správního řádu od orgánu nadřízeného správnímu orgánu příslušnému k vydání napadeného koordinovaného závazného stanoviska, tj. krajského úřadu, jeho potvrzení nebo změnu.

Součástí napadeného koordinovaného závazného stanoviska je také závazné stanovisko orgánu ochrany přírody. Vzhledem k tomu, že závazné stanovisko bylo podkladem rozhodnutí stavebního úřadu, nahlédl krajský úřad v rámci součinnosti na odboru KSÚ také do dokumentace, která byla podkladem pro vydání napadeného rozhodnutí stavebního úřadu. Krajský úřad po přezkoumání závazného stanoviska orgánu ochrany přírody, zda bylo z hlediska procesního a věcného vydáno v souladu s právními předpisy, souvisejícího spisového materiálu a námitek uvedených v podaném odvolání dospěl k následujícím zjištěním a závěrům.

Krajský úřad nejprve zkoumal, zda napadené koordinované závazné stanovisko obsahuje náležitosti dané § 149 odst. 2 správního řádu, podle kterého musí závazné stanovisko obsahovat závaznou část a odůvodnění. V závazné části dotčený orgán uvede řešení otázky, která je předmětem závazného stanoviska, ustanovení zákona, které zmocňuje k jeho vydání a další ustanovení právních předpisů, na kterých je obsah závazné části založen. V odůvodnění uvede důvody, o které se opírá obsah závazné části závazného stanoviska, podklady pro jeho vydání a úvahy, kterými se řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, na kterých je obsah závazné části založen. Až na jednu dále uvedenou výjimku krajský úřad shledal dodržení těchto ustanovení zákona.

Magistrát jako příslušný orgán ochrany přírody podle § 77 odst. 1 písm. l) a odst. 4 zákona o ochraně přírody a krajiny se v rámci závazného stanoviska zabýval posouzením záměru z hlediska kompetencí, jež mu byly svěřeny těmito ustanoveními zákona o ochraně přírody a krajiny. Tento dotčený orgán ochrany přírody podle § 90 odst. 17 zákona o ochraně přírody a krajiny se zabýval posouzením záměru z hlediska ochrany významného krajinného prvku podle § 4 odst. 2 zákona o ochraně přírody a krajiny, ochrany dřevin, která je zakotvena v § 7 odst. 1 téhož zákona, a z hlediska ochrany krajinného rázu, která je zakotvena v § 12 téhož zákona.

Posouzením souvisejícího spisového materiálu dospěl krajský úřad jako nadřízený orgán ochrany přírody stejně jako magistrát k závěru, že realizace předmětného záměru je možná. Z hlediska posouzení ve smyslu ustanovení § 4 odst. 2 zákona o ochraně přírody a krajiny magistrát souhlasil s předmětnou stavbou, neboť shledal, že realizací stavby nedojde k dotčení žádného významného krajinného prvku podle § 3 odst. 1 písm. b) zákona o ochraně přírody a krajiny, který by mohl být poškozen nebo zničen, anebo by mohlo dojít k ohrožení či oslabení jeho ekologicko-stabilizační funkce. Krajský úřad s výsledkem posouzení magistrátu souhlasí a konstatuje, že stavbou nemůže dojít k poškození nebo zničení významného krajinného prvku nebo ohrožení či oslabení jeho ekologicko-stabilizační funkce, neboť významný krajinný prvek vymezený v ustanovení § 3 odst. 1 písm. b) zákona o ochraně přírody a krajiny (les, rašelinště, vodní toky, rybníky, jezera, údolní nivy) se na pozemcích dotčených stavbou nenachází.

Z hlediska posouzení podle § 7 zákona o ochraně přírody a krajiny magistrát souhlasil s předmětným záměrem, neboť shledal, že zájem na ochraně dřevin není předmětnou stavbou negativně dotčen, neboť záměrem nedojde k poškozování nebo ničení dřevin. K závaznému stanovisku vydanému podle § 7 zákona o ochraně přírody a krajiny krajský úřad uvádí, že podle tohoto ustanovení jsou dřeviny chráněny před poškozováním a ničením, pokud se na ně nevztahuje ochrana přísnější. Účelem ochrany dřevin je tak minimalizace vznikajících poškození dřevin při plánované či probíhající stavební činnosti. Orgán ochrany přírody tedy v rámci závazného stanoviska podle § 7 odst. 1 zákona o ochraně přírody a krajiny posuzuje, zda tento zájem na ochraně dřevin není předmětným záměrem negativně dotčen. Z projektové dokumentace ke stavbě předložené žadatelem je zřejmé, že při realizaci záměru nemá dojít k poškozování nebo ničení dřevin, ani ke kácení vzrostlých dřevin. S odkazem na vše uvedené krajský úřad shledal, že v daném případě bylo možné k posuzované stavbě souhlas podle § 7 zákona o ochraně přírody a krajiny udělit.

Ve vztahu k § 12 odst. 2 zákona o ochraně přírody a krajiny magistrát shledal, že záměrem stavby nedojde ke změně nebo snížení krajinného rázu, a proto udělil souhlas. V rámci odůvodnění konstatoval, že umístění 12 rodinných domů zapadá do stávajícího charakteru slezské rozptýlené zástavby, kterou tak vhodným způsobem doplňuje. Krajinný ráz, který je v zájmovém území tvořen řídkou rozptýlenou zástavbou v zemědělské krajině s hojným zastoupením různých typů rozptýlené zeleně, ať už lesní či nelesní, tak jejich výstavba nenaruší, a to i s přihlédnutím k půdorysným rozměrům a velikosti jednotlivých rodinných domů, jejich materiálovému a konstrukčnímu provedení. V území tak nevzniká nežádoucí stavební dominanta. V rámci odůvodnění dále magistrát vymezil dotčený krajinný prostor, který je tvořen harmonickým propojením staveb a významných krajinných prvků, kterými jsou lesní porosty či drobné vodní toky s břehovou vegetací a potočními nivami, s bohatou sítí místních komunikací a polních cest, rozložených mezi zemědělsky pozemky doplněnými formacemi rozptýlené zeleně. Rozptýlená zeleň zaujímá terénní zářezy, strže a jiné zemědělsky neobhospodařovatelné pozemky. Krajinný ráz je dále tvořen typickou rozptýlenou slezskou zástavbou doplněnou oplocenými zahradami a na ně navazujícími zbytky ovocných sadů a pastvin, které v minulosti tvořily hospodářské zázemí jednotlivých rodinných domů.

Krajský úřad v souvislosti s ochranou krajinného rázu podle § 12 zákona o ochraně přírody a krajiny dodává, že při posuzování otázky, zda k určité stavbě či činnosti, jež může snížit či změnit krajinný ráz, souhlas udělit či nikoli, je stěžejní respektovat základní zákonná hlediska, jež jsou definována § 12 odst. 1 zákona o ochraně přírody a krajiny: *„Krajinný ráz, kterým je zejména přírodní, kulturní a historická charakteristika určitého místa či oblasti, je chráněn před činnostmi snižující jeho estetickou a přírodní hodnotu. Zásahy do krajinného rázu, zejména umístování a povolování staveb, mohou být prováděny pouze s ohledem na zachování významných krajinných prvků, zvláště chráněných území, kulturních dominant krajiny, harmonické měřítko a vztahy v krajině.“* Ve smyslu § 12 odst. 2 zákona o ochraně přírody a krajiny je následně nutné vyhodnotit, zda je tento zásah natolik významný, aby odůvodňoval udělení nesouhlasu s umístěním předmětného záměru, tj. zda bude krajinný ráz předmětným záměrem ovlivněn excesivně. Smyslem ustanovení § 12 odst. 2 zákona o ochraně přírody a krajiny není pouze rozhodnout, zda stavbou může či nemůže dojít ke snížení nebo změně krajinného rázu, nýbrž o tom, zda orgán ochrany přírody ke stavbě způsobilé snížit či změnit krajinný ráz, souhlas udělí či neudělí. Skutečnost, že stavba sníží nebo změní krajinný ráz, není důvod pro neudělení souhlasu podle § 12 odst. 2 zákona o ochraně přírody a krajiny. Tento názor byl několikrát rozveden judikaturou, například viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 4. 2009, č. j. 2 As 77/2008-139: *„Samotné ovlivnění krajinného rázu nemůže odůvodnit nesouhlas s realizací stavby podle § 12 odst. 2 zákona o ochraně přírody a krajiny. Takový přístup by byl absurdní, neboť by znemožnil výstavbu větrných elektráren (či jakýchkoli jiných podobných staveb) úplně,*

což jistě není smyslem zákona ani dotčeného ustanovení. ... Navrhovaná stavba totiž nesmí krajinný ráz ovlivnit excesivně."

Oblast krajinného rázu je krajinný celek s podobnou přírodní, kulturní a historickou charakteristikou odrážející se v soubor u jejich typických znaků, které se výrazně liší od jiného celku ve všech charakteristikách či v některé z nich, a který zahrnuje více míst krajinného rázu. Oblast je vymezená hranicí, kterou mohou být přírodní nebo umělé prvky nebo jiné rozhraní měnících se charakteristik. Vlivy záměru na krajinný ráz jsou vždy omezeny na určité území dotčeného krajinného prostoru. Vymezení dotčeného krajinného prostoru z hlediska vizuálního se provádí buďto vizuálními bariérami (horizonty terénu, lesních porostů nebo zástavby) nebo se empiricky stanoví okruhy potencionální viditelnosti, které dotčený krajinný prostor utvářejí. Vzhledem k tomu, že pro hodnocení krajinného rázu ve smyslu § 12 zákona o ochraně přírody a krajiny není stanovena závazná ani doporučena metodika, byl ke sjednocení přístupů, terminologie a postupů různých posuzovatelů za účelem maximální objektivizace posouzení vypracován autory I. Vorel, R. Bukáček, P. Matějka, M. Culek, P. Sklenička „Metodický postup posouzení vlivu navrhované stavby, činnosti nebo změny využití území na krajinný ráz“, Praha 2006, který má těsnou terminologickou i obsahovou vazbu na znění § 12 zákona o ochraně přírody a krajiny a je využíván jako objektivizovaný podklad pro rozhodování orgánů ochrany přírody. Uvnitř dotčeného krajinného prostoru je následně nezbytné identifikovat hlavní znaky přírodní charakteristiky, kulturní a historické charakteristiky a vizuální charakteristiky včetně estetických hodnot, harmonického měřítko a vztahů v krajině a klasifikovat je podle míry zásahu předmětného záměr u do každého z takto identifikovatelných znaků. Na tomto místě považuje krajský úřad za nezbytné uvést, že podle zmíněného metodického postupu se znaky klasifikují podle významu v krajinném rázu oblasti jako zásadní, spoluurčující a doplňující, podle cennosti a ojedinělosti v rámci státu nebo regionu jako jedinečné, význačné a běžné a podle pozitivních a negativních projevů jako pozitivní, negativní a neutrální. Pro stanovení míry vlivu do každého z identifikovaných znaků přírodní, kulturní a historické a vizuální charakteristiky se podle oné metodiky používá pětistupňová škála – žádný zásah, slabý zásah, středně silný zásah, silný zásah a stírající zásah. Limity ochrany krajinného rázu se odvozují od odpovědi na otázky, zdali se navrhovaný záměr dotýká takových znaků, které jsou v předmětném dotčeném krajinném prostoru pro krajinný ráz zásadní, a zdali se dotýká takových znaků, které jsou jedinečné v rámci regionu nebo státu. Pokud se jedná o silný zásah do znaku zásadního pro ráz krajiny, nemůže být stavba únosným zásahem. Pokud se jedná o středně silný až silný zásah do spoluurčujícího znaku, který není jedinečným (zásadním) svým významem, může být stavba únosným zásahem, pokud však nelikviduje současně řadu dalších, byť méně jedinečných znaků. Intenzita ochrany krajinného rázu tedy odpovídá významnosti dotčených hodnot a vizuálních znaků.

Obec Těrlicko se nachází na území geomorfologického celku Podbeskydská pahorkatina, která je součástí subprovincie Vnější Západní Karpaty. Ráz krajiny je v obci udáván kopci Těšínské pahorkatiny, konkrétně geomorfologickými okrsky Hornotěrlické pahorkatiny na západě a Hornožukovské pahorkatiny na východě, mezi kterými protéká řeka Stonávka. Nejvyšším bodem obce, dobře patrným ze širokého okolí, je Babí hora (423,2 m n. m.), nacházející se ve východní části obce, v místní části Hradiště, ve vzdálenosti cca 2.000 metrů jižním směrem od dotčeného krajinného prostoru a vodní nádrž Těrlicko a cca 1.500 metrů západním směrem od dotčeného krajinného prostoru, ve kterém se bude záměr pohledově uplatňovat. Dotčený krajinný prostor je vymezen ze severní strany vodotečí lemovanou porosty nelesních dřevin a zahuštěnou zástavbou objektů pro individuální rodinnou rekreaci, na které navazuje ze západní strany rozptýlená zástavba rodinných domů a zahrad okolo komunikace Podélná, z jižní strany je dotčený krajinný prostor vymezen zemědělsky obhospodařovanými pozemky, na které navazuje komunikace Stodolní,

z východní strany je prostor vymezen rovněž zemědělsky obhospodařovanými pozemky, které jsou lemovány vodotečí s porosty nelesních dřevin, za níž se nachází rekreační objekty a lesní komplex Bučina.

V dotčeném krajinném prostoru jsou vymezeny znaky a hodnoty přírodní charakteristiky, a to ve vzdálenosti cca 100 metrů od stavby severním a východním směrem se nachází významný krajinný prvek podle § 3 odst. 1 písm. b) zákona o ochraně přírody a krajiny, a to vodní tok s doprovodem břehových porostů, který tvoří údolní nivu - znak spoluurčující, běžný, významný krajinný prvek lesy, které se nacházejí cca 300 metrů východním směrem od stavby - znak spoluurčující, běžný, rozptýlená nelesní zeleň v agrární krajině (remízky, solitéry) - znak spoluurčující, běžný, ovocné dřeviny v zahradách u rodinných domů i mimo ně jednotlivě i v řadách na okraji pozemků - znak doplňující, běžný. Znaky kulturní a historické charakteristiky v dotčeném krajinném prostoru je krajinná zeleň s urbanistickou strukturou různorodé zástavby s převahou staveb sloužících pro rekreaci – znak spoluurčující, běžný. Znaky estetických hodnot, harmonického měřítka a vztahů v krajině v dotčeném krajinném prostoru jsou reprezentovány urbanizovanou krajinou (rekreační zástavba) s vegetačními doprovody vodotečí, včetně segmentů zemědělské krajiny se strukturou lesní i nelesní zeleně – znak spoluurčující, běžný.

Na základě takto identifikovaných znaků přírodní, kulturně-historické charakteristiky a estetických hodnot a posouzení jejich významu a cenností těchto znaků s ohledem na dochovaný krajinný ráz v dotčeném krajinném prostoru je možné konstatovat, že vliv stavby na vizuální charakteristiky přírodních hodnot lze klasifikovat jako slabý, neboť předmětný záměr přímo nezasáhne do žádného z významných krajinných prvků (les, vodní tok, vodní nádrž Těrlicko), ani na něj nebude mít negativní vliv. Vliv stavby na vizuální charakteristiky kulturně-historických hodnot bude s ohledem na velkou vzdálenost od jádrového sídla Dolního Těrlicka a historických hospodářských dvorů a kostelů slabý. Vliv záměru na vizuální charakteristiku estetických hodnot (harmonické měřítko, charakter zástavby, typ dochované krajiny, struktura území) lze rovněž klasifikovat jako slabý, hlavní obytné sídla Hradiště a Kostelec, se nacházejí ve vzdálenosti cca 500 metrů vzdušnou čarou od stavby. Předmětný dotčený krajinný prostor nevyniká svébytnou rozptýlenou zástavbou slezského typu, pokrývající krajinu severně od masivu Beskyd. Charakter zdejší krajiny byl změněn vybudováním rozsáhlých vodních nádrží Žermanice a Těrlicko, v rámci kterých, je kumulována vysoká koncentrace objektů individuální rekreace, které jsou přítomny i v dotčeném krajinném prostoru. Záměr nezasahuje do vizuální charakteristiky daného dotčeného krajinného prostoru takovým způsobem, který by výrazně změnil harmonické měřítko a zasáhl do harmonických vztahů v krajině, respektive snížil estetické hodnoty přítomné v dotčeném krajinném prostoru. Charakter krajiny s mozaikou polí, rozčleněných liniemi vodních toků s doprovodem břehových porostů a segmenty nelesní krajinné zeleně zůstane zachován. Realizací stavby nedojde k ovlivnění širšího prostoru v krajině, nedojde k úbytku rozptýlené krajinné zeleně ani liniové struktury vodoteče s doprovodem břehových porostů, dojde pouze k lokálnímu zásahu do dílčích scénérií. Realizací záměru nedojde ke změně ve významu a projevu charakteristik krajinného rázu, předmětný záměr rovněž nebude mít stírající vliv na žádný znak z jednotlivých charakteristik krajinného rázu a nebudou narušeny hlavní znaky přírodní charakteristiky území ani harmonický vztah zástavby a přírodního rámce. Na základě vyhodnocení vlivu záměru na pozitivní charakteristiky a významné rysy jednotlivých charakteristik krajinného rázu včetně přírodních, kulturních a historických hodnot, neznámá realizace předmětného záměru významné ovlivnění stávajícího dotčeného krajinného prostoru. Nebude snížena přírodní a estetická hodnota krajinného rázu na úrovni oblasti. Krajský úřad v této souvislosti dodává, že realizací záměru nedojde k likvidaci či degradaci přírodní, kulturní nebo historické hodnoty dotčeného krajinného prostoru. V kontextu uvedeného krajský úřad konstatuje, že realizací stavby nedojde k vytvoření nové zásadní lokální dominanty, jež by nadměrně zasáhla (snížila či změnila) krajinný ráz ve smyslu § 12 odst. 2 zákona o ochraně přírody a krajiny. Z hlediska kritérií

stanovených v § 12 zákona o ochraně přírody a krajiny tak lze předmětnou stavbu hodnotit z hlediska ovlivnění a ochrany krajinného rázu podle § 12 zákona o ochraně přírody a krajiny jako únosnou, což odůvodňuje udělení souhlasu podle § 12 zákona o ochraně přírody a krajiny.

Jak bylo uvedeno, udělení nesouhlasu podle § 12 odst. 2 zákona o ochraně přírody a krajiny je vydáváno ke stavbám a činnostem, které způsobí nadměrnou změnu či snížení krajinného rázu. V kontextu již uvedeného krajský úřad souhlasí s magistrátem, že předmětný záměr nepředstavuje nadměrný negativní zásah do stávajícího charakteru a měřítka dotčeného krajinného prostoru. Nejedná se o nijak exponovanou stavbu, jež by zasáhla (snížila či změnila) krajinný ráz ve smyslu § 12 odst. 2 zákona o ochraně přírody a krajiny. S odkazem na uvedené krajský úřad shledal, že v daném případě lze k posuzované stavbě souhlas podle § 12 odst. 2 zákona o ochraně přírody a krajiny udělit.

Závazné stanovisko ke krajinnému rázu, které je obsaženo v napadeném koordinovaném závazném stanovisku, krajský úřad změnil pouze v tom, že do jeho závazné části doplnil, že šlo o závazné stanovisko souhlasné, neboť z dosavadního znění onoho závazného stanoviska tuto skutečnost bylo možno dovodit toliko z obsahu odůvodnění, což bylo v rozporu s ustanovením § 149 odst. 2 správního řádu. Podle tohoto ustanovení totiž musí ze závazné části závazného stanoviska mimo jiné explicitně vyplývat, jaké řešení otázky, která je předmětem závazného stanoviska, bylo přijato. Jinak vyjádřeno, jak magistrát předmětný záměr posoudil, tj. zda k němu udělil souhlas, nebo s ním nesouhlasil. Proto krajský úřad uvedl znění závazné části tohoto závazného stanoviska do souladu i s tímto zákonným požadavkem.

Celkově lze shrnout, že posouzením napadeného koordinovaného závazného stanoviska magistrátu a souvisejícího spisového materiálu dospěl krajský úřad k závěru, že magistrát jako orgán ochrany přírody měl při posuzování záměru k dispozici všechny podklady nezbytné k tomu, aby vycházel ze stavu, o němž nejsou důvodné pochybnosti podle § 3 správního řádu, a aby dospěl, jak již bylo uvedeno, k závěru, že realizace předmětného záměru je z hlediska zájmů chráněných zákonem o ochraně přírody a krajiny možná, a s tímto závěrem se krajský úřad ztotožňuje. Napadené koordinované závazné stanovisko je věcně správné a je relevantním podkladem napadeného rozhodnutí stavebního úřadu, a proto je krajský úřad v celém zbylém rozsahu, v jakém je nezměnil, potvrdil.

Krajský úřad jako nadřízený vodoprávní úřad konstatuje následující.

Krajský úřad neshledal důvod ke změně závazného stanoviska vydaného k předmětnému záměru v rámci napadeného koordinovaného závazného stanoviska v oblasti vodní hospodářství.

Odvolatel ve svém odvolání zpochybňuje správnost závazného stanoviska vodoprávního úřadu, jež bylo podkladem pro vydání rozhodnutí o umístění stavby, a dále také správnost hydrogeologem navrženého řešení pro vsakování srážkových a splaškových vod na pozemcích u jednotlivých rodinných domů. Odvolatel namítá, že hydrogeologem navrhované řešení nebylo zpracováno do dokumentace pro územní řízení, konkrétně, že v dokumentaci pro územní řízení absentuje hydrogeologem doporučené vybudování sběrné nádrže podél západní hranice stavbou dotčených pozemků, která by měla sloužit k zachycování přebytečné podzemní vody. Podle názoru odvolatele dojde realizací záměru k podmáčení komunikace na pozemku parc. č. 1520/1 v katastrálním území Dolní Těrlicko a k ohrožení kvality povrchových a podzemních vod, a to ve vazbě na umístění navržených vsakovacích prvků na pozemcích parc. č. 1520/9, 1520/10 a 1520/11 v katastrálním území Dolní Těrlicko, tedy v blízkosti vodního toku. Odvolatel rovněž zpochybňuje výpočty

hydrogeologa, jež byly podkladem pro návrh vsakovacích zařízení. Odvolatel požaduje, aby bylo rozhodnutí stavebního úřadu zrušeno.

Vzhledem k tomu, že se uvedené odvolací námítka týkají zájmů chráněných podle zvláštních právních předpisů na úseku životního prostředí, vyžádal si odbor KSÚ podle § 149 odst. 7 správního řádu od orgánu nadřízeného správnímu orgánu příslušnému k vydání tohoto koordinovaného závazného stanoviska, tj. krajského úřadu, jeho potvrzení nebo změnu.

Součástí napadeného koordinovaného závazného stanoviska magistrátu je také závazné stanovisko vodoprávního úřadu. Vzhledem k tomu, že závazné stanovisko bylo podkladem rozhodnutí stavebního úřadu, nahlédl krajský úřad v rámci součinnosti na odboru KSÚ také do dokumentace, která byla podkladem pro vydání napadeného rozhodnutí stavebního úřadu. Krajský úřad po přezkoumání závazného stanoviska vodoprávního úřadu, zda bylo z hlediska procesního a věcného vydáno v souladu s právními předpisy, souvisejícího spisového materiálu a námitek uvedených v podaných odvoláních dospěl k následujícím zjištěním a závěrům.

Žadatelka se podáním ze dne 13. 10. 2023, doplněným ve dnech 10. 11. 2023, 13. 11. 2023 a 6. 12. 2023, obrátila na magistrát se žádostí o vydání koordinovaného závazného stanoviska k umístění stavby nazvané „Výstavba 12 rodinných domů Dolní Těrlicko – Nad Bučinou“ na pozemcích parc. č. 1520/6, 1520/7, 1520/8, 1520/9, 1520/10, 1520/11, 1520/12, 1520/13, 1520/14, 1520/15, 1520/16, 1520/17 v katastrálním území Dolní Těrlicko. Žádost byla doložena plnou mocí k zastupování, projektovou dokumentací k umístění stavby, zpracovanou Ing. Jiřím Ježíškem v květnu 2023, ve znění revize č. 5, autorizovanou Ing. Janem Lampou, autorizovaným inženýrem pro pozemní stavby (ČKAIT 1104381), a vyjádřením osoby s odbornou způsobilostí v oboru hydrogeologie, Ing. Michaely Kuřové (č. 2333/2017), nazvaným „Posouzení hydrogeologických poměrů k možnosti zasakování předčištěných odpadních vod z ČOV a srážkových vod do půdních vrstev geologického podloží na pozemku p.č. 1520/6-17 v k.ú. Dolní Těrlicko“ ze září 2023.

Podle ustanovení § 104 odst. 3 vodního zákona (ve znění platném do 31. 12. 2023) při postupu podle stavebního zákona při umísťování, povolování, užívání a odstraňování staveb lze vydat rozhodnutí nebo učinit jiný úkon jen na základě závazného stanoviska vodoprávního úřadu, pokud mohou být dotčeny zájmy chráněné vodním zákonem. Závazné stanovisko je obecně úkon učiněný správním orgánem na základě zákona, který není samostatným rozhodnutím ve správním řízení a jehož obsah je závazný pro výrokovou část rozhodnutí správního orgánu (§ 149 odst. 1 správního řádu). Závazné stanovisko je jedním z podkladů pro vydání rozhodnutí a účelem závazného stanoviska vodoprávního úřadu jako dotčeného orgánu je poskytnout příslušnému správnímu orgánu, v tomto případě stavebnímu úřadu, všechny důležité informace z oblasti vodního hospodářství, které si z důvodu nedostatku odbornosti nemůže posoudit sám stavební úřad, tak, aby byla zajištěna ochrana povrchových a podzemních vod, ochrana vodních poměrů, ochrana před povodněmi a suchem.

Magistrát po posouzení žádosti a předložené dokumentace vydal napadené koordinované závazné stanovisko, jehož součástí je souhlasné závazné stanovisko vodoprávního úřadu. Vodoprávní úřad v jeho odůvodnění uvedl, že při posouzení záměru vycházel z žadatelkou předložené dokumentace a z vyjádření osoby s odbornou způsobilostí v oboru hydrogeologie, a že na základě jejich prostudování dospěl k závěru, že realizací stavby v dotčené oblasti by nemělo dojít k negativnímu ovlivnění zájmů chráněných vodním zákonem a že lze předpokládat, že záměrem nedojde ke zhoršení stavu vodního útvaru a nebude mít za následek nedosažení dobrého stavu/potenciálu vod. Vodoprávní úřad neshledal důvody, které by bránily

vydání kladného závazného stanoviska. Záměr a jeho jednotlivé stavební objekty byly popsány ve společné úvodní části již uvedeného přípisu.

Podle § 5 odst. 3 vodního zákona je stavebník povinen při provádění staveb nebo jejich změn nebo změn jejich užívání zabezpečit tyto zásobováním vodou a odváděním odpadních vod kanalizací k tomu určenou. Není-li kanalizace v místě k dispozici, odpadní vody se zneškodňují přímým čištěním s následným vypouštěním do vod povrchových nebo podzemních. V případě technické neproveditelnosti způsobů podle vět první a druhé lze odpadní vody akumulovat v nepropustné jímce (žumpě) s následným vyvážením akumulovaných vod na zařízení schválené pro jejich zneškodnění. Dále je stavebník povinen zabezpečit omezení odtoku povrchových vod vzniklých dopadem atmosférických srážek na tyto stavby akumulací a následným využitím, popřípadě vsakováním na pozemku, výparem, anebo, není-li žádný z těchto způsobů omezení odtoku srážkových vod možný nebo dostatečný, jejich zadržováním a řízeným odváděním nebo kombinací těchto způsobů. Jak již bylo popsáno, zásobování pitnou vodou je u předmětného záměru zajištěno napojením na stávající vodovodní řad, splaškové odpadní vody budou předčištěny v domovních ČOV a následně přes vsakovací zařízení zasakovány do vod podzemních. Srážkové vody ze střech jednotlivých domů budou akumulovány v jímkách o objemu 5 m³ s přepadem do vsakovacích zařízení, kdy budou využívány jako zdroj užitkové vody, např. k zálivce zahrady či pro WC. Vsakovací zařízení budou společná pro vsakování předčištěných splaškových vod i vod srážkových. Popisované řešení likvidace srážkových a splaškových vod bylo navrženo v souladu s k žádosti o koordinované závazné stanovisko doloženým vyjádřením osoby s odbornou způsobilostí v oboru hydrogeologie, Ing. Michaely Kufové (č. 2333/2017), nazvaným „Posouzení hydrogeologických poměrů k možnosti zasakování předčištěných odpadních vod z ČOV a srážkových vod do půdních vrstev geologického podloží na pozemku p.č. 1520/6-17 v k.ú. Dolní Těřlicko“ v září 2023, z jehož závěru vyplývá, že vsakování předčištěných odpadních vod z ČOV a vod srážkových je na předmětných pozemcích možné, a že nebyla shledána žádná technická či environmentální omezení vylučující jejich vsakování do vod podzemních. Dále hydrogeolog ve svém vyjádření uvádí, že se pod vyústěním vod do podloží nepředpokládá žádné měřitelné trvalé negativní ovlivnění kvality povrchových ani podzemních vod, a že se navrhovaným řešením rovněž vyloučí případné riziko podmáčení či zamokření pozemků pod zájmovou plochou i ovlivnění svahových poměrů lokalit. Navržený způsob zneškodňování splaškových vod a utrácení srážkových vod je tedy v souladu s vodním zákonem, odpovídá již uvedenému ustanovení. Taktéž po posouzení uvedeného podle § 23a vodního zákona krajský úřad shledal, že vzhledem k charakteru, rozsahu a lokalizaci předmětného záměru lze předpokládat, že jeho realizací nedojde ke zhoršení stavu útvaru povrchových a podzemních vod a nebude ohroženo dosažení dobrého stavu vod v těchto vodních útvarech v budoucnu.

K námitkám odvolatele týkajících se nesouhlasu s navrženým způsobem likvidace splaškových vod a vod srážkových vod, jejich vsakováním, výpočtům hydrogeologa, jež byly podkladem pro návrh vsakovacích zařízení, a vyloučením jeho vlivu na okolní pozemky krajský úřad uvádí, že jak již bylo uvedeno, byl předmětný systém likvidace odpadních vod a vod srážkových navržen v souladu s vyjádřením osoby s odbornou způsobilostí v oboru hydrogeologie, Ing. Michaelou Kufovou, a to s ohledem na možnost zasakování vod v předmětné lokalitě. Magistrátu ani krajskému úřadu nepřísluší posuzovat a revidovat odbornou stránku věci, např. výpočty týkající se retenčního objemu vsakovacího zařízení a velikosti vsakovací plochy. Garanty odborného hlediska jsou odborné osoby s autorizací v příslušném oboru, které jsou odpovědné za jimi zpracovaná vyjádření a dokumentace. Jak je uvedeno v projektové dokumentaci předložené k vydání napadeného koordinovaného závazného stanoviska, systém likvidace odpadních vod a vod srážkových byl navržen s ohledem na vyloučení případného rizika podmáčení či zamokření pozemků pod zájmovou plochou, a tak aby nedošlo ke zhoršení hydrogeologických poměrů v místě realizace ani

ovlivnění pozemků sousedních. Rovněž se s ohledem na charakter vsakovaných vod nepředpokládá žádné měřitelné trvalé negativní ovlivnění kvality povrchové ani podzemní vody pod vyústěním do podloží. Magistrát jako vodoprávní úřad neměl, a ani krajský úřad nemá, důvodné pochybnosti o správnosti uvedeného vyjádření osoby s odbornou způsobilostí v oboru hydrogeologie. Nad to odvolatel na podporu svých tvrzení nedoložil žádný relevantní důkaz, který by byl sto způsobit pochybnosti o správnosti podkladů, ze kterých magistrát a krajský úřad při svých závěrech vycházely.

K tvrzení odvolatele, že hydrogeologem navrhované řešení nebylo zpracováno do dokumentace pro územní řízení, konkrétně, že v dokumentaci pro územní řízení absentuje hydrogeologem doporučené vybudování sběrné nádrže podél západní hranice stavbou dotčených pozemků, která by měla sloužit k zachycování přebytečné podpovrchové vody, krajský úřad uvádí, že ve vyjádření osoby s odbornou způsobilostí v oboru hydrogeologie není žádná zmínka o nutnosti vybudování popisované sběrné nádrže. V hydrogeologickém vyjádření je toliko uvedeno, že při průzkumu dotčené plochy byly v její severozápadní části zjištěny známky podmáčení, kdy hydrogeolog s ohledem na tuto skutečnost doporučil realizaci sběrné drenáže, která zachytí přebytečnou podpovrchovou vodu a ta pak bude dále odvedena kanalizačním potrubím do přilehlé vodoteče. Za správnost, celistvost, úplnost a bezpečnost stavby provedené podle projektové dokumentace, a proveditelnost stavby podle této dokumentace, jakož i za technickou a ekonomickou úroveň projektu technologického zařízení, včetně vlivů na životní prostředí, odpovídá projektant jako osoba odborně způsobilá, v tomto konkrétním případě Ing. Jan Lampa, autorizovaný inženýr pro pozemní stavby (ČKAIT 1104381).

Krajský úřad přezkoumáním napadeného závazného stanoviska magistrátu jako vodoprávního úřadu a souvisejícího spisového materiálu dospěl k závěru, že tento vodoprávní úřad měl při posuzování záměru k dispozici všechny podklady nezbytné k tomu, aby vycházel ze stavu, o němž nejsou důvodné pochybnosti podle § 3 správního řádu, a aby dospěl, jak již bylo uvedeno, k tomu, že realizace předmětného záměru je z hlediska zájmů chráněných vodním zákonem možná, a s tímto závěrem magistrátu se krajský úřad ztotožňuje. Napadené závazné stanovisko bylo vydáno v souladu s příslušnými právními předpisy, je věcně správné a je relevantním podkladem napadeného rozhodnutí stavebního úřadu, a proto je krajský úřad potvrdil.

Jelikož bylo odvoláním odvolatele napadeno více závazných stanovisek v rámci napadeného koordinovaného závazného stanoviska, postupoval krajský úřad podle § 154 správního řádu za přiměřeného použití ustanovení § 140 téhož zákona o společném řízení a vydal toto společné závazné stanovisko nadřízeného správního orgánu.

S ohledem na vše uvedené stanovil krajský úřad tak, jak je uvedeno v závazné části tohoto závazného stanoviska.

Ing. Jan Filgas
vedoucí odboru
životního prostředí a zemědělství

Rozdělovník

1. Odbor KSÚ, zde,
2. Magistrát města Havířova, odbor životního prostředí, a to na vědomí v návaznosti na poskytnutí spisu ve věci vydání napadeného koordinovaného závazného stanoviska.